

เอกชัย พงษ์อารี. (2556). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนศิลปะลายไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
สาระวิชาทัศนศิลป์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
(การจัดการการเรียนรู้). พระนครศรีอยุธยา : มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
อาจารย์ที่ปรึกษา : รองศาสตราจารย์ ดร.วิชา ทรวงแสง, ดร.แสน สมนึก

บทคัดย่อ

การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนศิลปะลายไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระวิชา
ทัศนศิลป์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแบบฝึกทักษะการ
เขียนศิลปะลายไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ที่กำหนด
80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนศิลปะลายไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
ก่อน และหลังการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนศิลปะลายไทย และ 3) ศึกษาความพึงพอใจ
ของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการเขียนศิลปะลายไทย โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง คือ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดโลกช้าง (ราษฎร์บำรุง) ภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2555
จำนวน 30 คน วัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนด้วยแบบทดสอบ วัดผลระหว่างเรียนด้วยแบบฝึกทักษะ
การเขียนศิลปะลายไทย และวัดผลภายหลังเรียนด้วยแบบทดสอบ และแบบสอบถามความพึงพอใจ
ต่อแบบฝึกทักษะการเขียนศิลปะลายไทย วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ ค่าที โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทาง
สถิติที่ .05

ผลการวิจัยพบว่า 1) แบบฝึกทักษะการเขียนศิลปะลายไทย มีประสิทธิภาพเท่ากับ
84.33/89.30 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนศิลปะลายไทยหลังจากเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียน
ศิลปะลายไทย สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และ 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อ
แบบฝึกทักษะการเขียนศิลปะลายไทย อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มี
ค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การออกแบบแบบฝึกทักษะมีความเหมาะสมเข้าใจง่าย รองลงมา คือ สีและขนาด
ตัวอักษรชัดเจน อ่านง่าย ลำดับสุดท้ายอยู่ในระดับมาก คือ แบบฝึกทักษะการเขียนศิลปะลายไทย
เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน